

JAK ZCELA ROZVRÁTIT KLASICKÉ BÍLÉ RODINY JEJICHŽ TRADIČNÍ VÝCHOVA OHROŽUJE GREAT RESET A NWO? NOVÁ DĚTSKÁ CHARITA - GLOBALISTICKÝ UNICEF VĚŘÍ, ŽE PORNO DĚLÁ DĚTI ŠŤASTNÝMI

- CZ24 News | 22. června 2021

Nad novou zprávou Dětského fondu OSN se musí rodičům postavit vlasy hrůzou na hlavě: Podle ní by totiž pornografický materiál některým dětem neublížil. Elektronická věková bariéra na internetu naopak děti z konzumace porna vylučuje. To ale podle UNICEFu porušuje práva konzumentů pornografického materiálu a LGBTQ.

Zpráva s názvem [„Nástroje pro zajištění digitálního věku a práva dětí online po celém světě“ \(angl. Digital Age Assurance Tools and Children`s Rights Online across the Globe\)](#) obsahuje taková tvrzení. Samotná zpráva sice již není k dispozici na oficiálních webových stránkách Unicefu, ale Institut pro manželství a rodinu (IEF) jej zajistil a zpřístupnil ke stažení.

V této zprávě Unicef pochybuje o tom, že je porno pro děti škodlivé – diametrálně odlišný pohled od profesionálního názoru pediatrů a psychologů. Mozek dítěte reaguje na obrázky jinak než mozek dospělého. Studie ukazují, že pornografie vede k obavám a mylným představám o lásce a sexualitě. Trpí tím schopnost budovat vztahy, existuje vysoký potenciál závislosti, a to zejména mezi

nezletilými. Porno propaguje i sexuální násilí a nese vysoké riziko pro zdravý psychologický vývoj dětí a dospívajících.

Unicef to nyní oficiálně vidí jinak. Vzhledem k tomu, že přístup k obrázkům a videím s explicitním sexuálním obsahem na internetu je stále snadnější, je třeba znovu zvážit obecnou věkovou hranici pro pornografii – tedy alespoň podle poněkud jednoduchého uvažování Unicefu. **Nejen to, Unicef míří proti členským státům, které chtějí chránit děti před pornografií a sexuálním napadením prostřednictvím trestního zákoníku. Podle Unicefu zákonná věková hranice na internetu vylučuje děti z neomezené konzumace porna, čímž je jim bráněno se svobodně informovat o sexu, lesbičkách a gayích.**

EU Kids Online 2020

Unicef pro své úvahy používá celoevropskou studii, která má za úkol vědecky schválit jejich pro-porno iniciativu. Pro tuto studii s neškodně znějícím názvem „[EU Kids Online 2020](#)“ bylo vybráno více než 25 000 dětí ve věku od 9 do 16 let v 19 členských státech EU. Děti, z nichž některé byly ještě na základní škole, byly dotázány, zda reagují na pornografický materiál na internetu šťastně nebo smutně. **Protože většina dětí uvedla, že na to nereagovala smutně ani šťastně, tak Unicef ve své zprávě polemizuje nad omezením v online prostoru pro děti a kritizuje jí.**

Je velice zajímavé, kdo se na studii „[EU Kids Online 2020](#)“ podílel – z největší části česká Masarykova Univerzita, která je známá velmi kritizovanými obory v oblasti genderu:

David Šmahel, Interdisciplinární výzkum internetu a společnosti – Masarykova univerzita

Hana Macháčková, Interdisciplinární výzkum internetu a společnosti – Masarykova univerzita

Giovanna Mascheroni, OssCom, Università Cattolica del Sacro Cuore

Lenka Dědková, Interdisciplinární výzkum internetu a společnosti – Masarykova univerzita

Elisabeth Staksrud, Department of Media and Communication, University of Oslo

Kjartan Ólafsson, University of Akureyri and University of Oslo

Sonia Livingstone, London School of Economics and Political Science

Tato zpráva a vývoj společného srovnávacího datového souboru byly částečně podpořeny projektem FUTURE (GX19-27828X), který je financován Grantovou agenturou České republiky (Czech Science Foundation), a grantem z návrhu Norského ministerstva spravedlnosti a veřejné bezpečnosti 12 S (2016–2017) Eskalační plán proti násilí a zneužívání (2017–2021) (Norskými fondy). Autoři berou na vědomí podporu všech členů sítě EU Kids Online. Úplná potvrzení průzkumu jsou popsána v samostatné kapitole. Děkuji také členům Interdisciplinárního výzkumného týmu pro internet a společnost (IRTIS, Masarykova univerzita) za pomoc s touto zprávou.

No a závěry studie prováděné v České republice potom zní následovně:

Česká národní zpráva

České děti a dospívající na internetu: Zpráva z průzkumu na základních a středních školách. EU Kids Online IV v České republice 2017–2018.

Klíčové poznatky

České děti ve věku od 9 do 17 let nejčastěji používají k přístupu na internet chytré telefony – 84% to dělá denně. Starší děti obecně používají internet častěji a účastní se více online aktivit; v důsledku toho také narážejí na více online rizik. Je zajímavé, že některá běžně obávaná online rizika zřejmě české mladé lidi příliš nerozruší. Poté, co se setkala se sexuálně explicitním obsahem, 41% uvedlo, že se cítí šťastně a 39% nebylo rozrušeno. Podobně 78% bylo šťastných a 10% nebylo rozrušených po osobním setkání s osobou, kterou znali jen z internetu. Stojí za zmínku, že většina těchto setkání (67%) byla s někým v jejich věku a pouze 7% s dospělými.

Existují některé zajímavé rozdíly mezi pohlavími ohledně online rizik. Například zatímco sexuálně nabitým zprávám dostávalo o něco více chlapců, dívky byly častěji konkrétně požádány o sdílení důvěrných informací. Dívky se také častěji setkaly s online obsahem podporujícím extrémní hubenost. Na druhou stranu více chlapců než dívek bojuje s počítačovými viry a utrácí příliš mnoho peněz za nákupy v aplikacích a online hry. Pokud jde o kyberagresi, dívky i mladší děti byly po online útoku více rozrušené. Nejvyšší procento kybernetických agresorů bylo u starších chlapců ve věku 13 až 17 let (19%), což je více než dvakrát více než u dívek stejného věku (8%).

Hlavní body

Některé české děti jsou vystaveny škodlivému obsahu – 27% vidělo zprávy o nenávisti, 19% vidělo krvavé nebo násilné obrázky a 17% vidělo weby související s poruchou příjmu potravy alespoň jednou za měsíc. V České republice je expozice škodlivému obsahu spojena s emocionálními problémy dětí a hledáním senzací. Strategie rodičovské mediaci – umožňující, omezující a technická mediaci – nebyly spojeny s vystavením škodlivému obsahu. Pozitivní rodinné prostředí však bylo ochranným faktorem.

Zdá se tedy, že i když omezení přístupu na internet nefunguje, mohlo by pomoci, kdyby se rodiče mohli soustředit na budování dobrých vztahů se svými dětmi.

Na základě studie, kterou tedy finančně podpořili i Norské fondy, UNICEF uznal za vhodné věkovou hranici u dětí v přístupu k pornografickému materiálu kritizovat a označil ji za bezúčinnou. Možná i právě proto, že jak tvrdí čeští vědci: „omezení přístupu na internet nefunguje“.

Zpráva UNICEFu [Digital Age Assurance Tools and Children`s Rights Online across the Globe](#) vyvolala ostré reakce nejen u různých organizací a spolků, ale i u široké veřejnosti. Samotný

Unicef dokonce údajně kritiku popírá a označuje ji za lži. Zde je přeložená celá kapitola s názvem:

Pornografie – Co říkají tvůrci politik?

Prohlížení pornografie je pro dospělé i děti nezákonné v mnoha zemích Asie, Afriky a střední Evropy. Otázka zajištění věku s cílem získat přístup k pornografii jako taková není v těchto kontextech použitelná. Pojem „pornografie“ má mnoho právních definic v různých jurisdikcích, takže v literatuře není vždy jasné, že se používají konzistentní definice.

Nejlépe hodnocená média pro výuku digitální sexuality na světě, k nimž děti mají přístup, zahrnují webové stránky, aplikace a vlogery YouTube, z nichž většina je v anglickém jazyce a sídlí v USA. Část tohoto obsahu může být v určitých kontextech klasifikována jako „pornografie“: pokud by byl věkově omezen, mohlo by to dětem odolat přístup k důležitým materiálům pro sexuální výchovu.

Britský zákon UK Digital Economy Act 2017 byl prvním právním předpisem na světě, který nařídil používání nástrojů pro ověřování věku k omezení přístupu dětí k pornografii online (ačkoli ustanovení zákona o ověřování věku podle tohoto zákona ještě nevstoupila v platnost). Obsahuje ustanovení vyžadující ověření věku pro uživatele komerčních pornografických webů. V říjnu 2020 vláda Spojeného království naznačila, že má v úmyslu zrušit některá ustanovení této legislativy a nahradit ji novým zákonem Online Harms Bill, který se očekává v roce 2021, přičemž novým regulátorem bude společnost Ofcom.

Nedávno, v červnu 2020, zavedla francouzská vláda změnu širšího zákona o domácím násilí, který vyžaduje, aby webové stránky s pornografií zavedly mechanismus ověřování věku. V případě společností, které do 15 dnů nedodrží první varování od francouzského audiovizuálního regulačního orgánu Conseil Superior de l'Audiovisuel, by mohl pařížský soudní dvůr zaslat telekomunikačním operátorům příkaz k zablokování přístupu na weby z Francie .

Volba metod ověřování je ponechána na platformách, ale může zahrnovat ověření kreditní kartou nebo použití FranceConnect, nástroje používaného státem k připojení k veřejným zdravotním a daňovým službám. Od zavedení této novely neuplynulo dost času, aby byly jasné její dopady.

Německá mezizemská smlouva o ochraně nezletilých ve sdělovacích prostředcích v Německu nařizuje používání nástrojů pro ověřování věku k zabránění dětem v přístupu k online obsahu, který je považován za nevhodný pro nezletilé, jako je pornografie a extrémní násilí. Požadavky musí být pro spolehlivou identifikaci uživatele, aby bylo možné určit jeho věk, a jsou povoleny čistě technické prostředky, pokud podle rozhodnutí německého spolkového nejvyššího soudu mohou dosáhnout stejné úrovně spolehlivosti jako osobní kontrola věku.

Pro každé jednotlivé použití musí být také ověřen věk uživatele. Nástroje pro ověřování věku nejsou povinné pro obsah, který může být problematický, ale pro nezletilé není nezákonný. U této kategorie obsahu mohou poskytovatelé dodržovat zákon třemi způsoby: nanesením technického štítku, vytvořením technické bariéry přístupu nebo použitím povodí tak, aby k obsahu bylo možné přistupovat pouze v určitou denní dobu.

V březnu 2020 výbor Sněmovny reprezentantů v Austrálii vyzval komisaře pro eSafety (elektronickou bezpečnost), aby vytvořil plán sblížování povinného ověřování věku pro prohlížení pornografie dostupné online. Návrh zákona o bezpečnosti online – Online Safety Bill – byl vydán v prosinci 2020. Stanovuje se v něm očekávání, že by příslušní poskytovatelé elektronických služeb měli přijmout přiměřená opatření, aby zajistili, že budou zavedena technologická nebo jiná opatření, která zabrání dětem v přístupu k materiálům, které pro ně podle stejného zákona není vhodné. Není jasné, jak by si společnost mohla vybrat mezi technologickými řešeními, jako jsou nástroje pro zajištění věku, a

„jinými opatřeními“.

Ve většině zemí panuje kolem konzumace pornografie velmi silná kulturní citlivost, a proto veřejnost očekává velké soukromí. Narušení ochrany soukromí je některými považováno za formu cenzury.

V roce 2017 kritizoval tehdejší zvláštní zpravodaj OSN pro prosazování a ochranu práva na svobodu přesvědčení a projevu David Kaye britský návrh zákona o digitální ekonomice za to, že nařizuje použití ustanovení o ověřování věku bez soudního dohledu, což by vládě poskytlo přístup k informacím o zvycích prohlížení a údajích o občanech v rozporu s mezinárodním právem.

Nástroje pro ověření věku mohou nést různé úrovně rizik identifikace uživatele prostřednictvím narušení zabezpečení, v závislosti na bezpečnostních opatřeních, která mají zavedena. To může vystavit veřejnost riziku vydírání nebo vážných osobních vztahů a následků na duševní zdraví, jak bylo patrné po porušení údajů Ashley Madison v roce 2015.

V některých zemích by přístup k pornografii jako takové nebo k obsahu LGBTQ mohl vést ke kriminalizaci.

Kapitola s názvem, **Co říkají tvůrci politik?** kritizuje vládní opatření týkající se věkového omezování přístupu k pornografickému materiálu na internetu, kde mají najednou velikou starost o možnou cenzuru a potom i kriminalizaci LGBT. Neměla by ale ochrana dětí být na prvním místě?

UNICEF se v kapitole **Jaké jsou důkazy o riziku a poškození?** odvolává na studii, na které spolupracovali i vědci z Masarykovy univerzity, kde polemizuje o škodlivosti pornografického materiálu u dětí. **Podle studie je údajně až 37 procent dětí po shlédnutí pornografického materiálu šťastných.**

S vystavením dětí pornografii je spojeno několik různých druhů rizik a škod, ale neexistuje shoda ohledně míry, do jaké je pornografie pro děti škodlivá. Prominentní obhájci poukazují na výzkum, který tvrdí, že přístup k pornografii v mladém věku je spojen se špatným duševním zdravím, sexismem a objektivizací, sexuální agresí a dalšími negativními výsledky.

Důkazy naznačují, že některé děti se zdají být poškozovány vystavením některým druhům pornografie, ale povaha a rozsah tohoto poškození se liší.

Existují protichůdné důkazy o tom, kolik dětí na celém světě přistupuje k online pornografii a jak často. Některé studie zjistily, že u chlapců je větší pravděpodobnost většího vystavení pornografii v mladším věku a je pravděpodobnější, že budou vystaveni násilným nebo zneužívajícím obrazům, jako je znásilnění, zatímco u dívek je pravděpodobnější, že budou vystaveni nedobrovolné nebo problematické expozici. Studie EU Kids Online z roku 2020 srovnávala výsledky průzkumu z 19 evropských zemí a zjistila, že ve většině zemí nebyla většina dětí, které viděly sexuální obrázky online, rozrušená ani šťastná (od 27% ve Švýcarsku po 72% v Litvě); mezi 10% a 4% bylo celkem nebo velmi rozrušeno; a mezi 3 procenty dětí (v Estonsku) a 39 procenty (ve Španělsku) uvedlo, že se po vidění takových obrázků cítily šťastně.

Stojí za to zvážit online pornografickou síť a zeptat se, kde děti s největší pravděpodobností narazí nebo vyhledají pornografii. Existují důkazy o tom, že pornografie je stále častěji sdílena na stránkách sociálních médií, a ačkoli několik platforem velmi usilovalo o odstranění všech forem sexuálního obsahu, mnoho producentů pornografie je schopno přes tyto platformy přeměrovat „čistší“ obsah k pornografickému obsahu hostovanému jinde, často pomocí robotů.

Zpráva UNICEFu dále v kapitole **Vyžadují důkazy věková omezení?** uvádí, že zákonodárci ze zemí,

ve kterých byla prováděna studie, požadují, aby byl lidem mladším osmnácti let přístup k pornografickému materiálu zamezen.

Jak bylo diskutováno výše, důkazy jsou nekonzistentní a v současné době neexistuje všeobecná shoda o povaze a rozsahu újmy způsobené dětem sledováním obsahu klasifikovaného jako pornografie. Tvůrci politik v několika zemích se však domnívají, že děti by neměly mít přístup ke komerčním pornografickým webům určeným pro uživatele starší 18 let. Navrhování systému s vyšším rozlišením podle věku by vyžadovalo další výzvy, protože by to vyžadovalo stanovení jasnější definice pornografie, stejně jako klasifikace v rámci této definice, které by byly vhodné k zobrazení pro různé věkové skupiny. V této souvislosti by do hry vstoupily také rozdíly v úrovni vyspělosti jednotlivých dětí a v rozvíjejících se schopnostech v rámci stejných věkových skupin.

V kapitole **Je pravděpodobné, že nástroje pro zajištění věku budou v této souvislosti účinné?** potom UNICEF brání přístup na komerční pornografické weby argumentací, že s jejich zneprůstupněním by se stejně problém nevyřešil.

V Austrálii Výbor Sněmovny reprezentantů uznal, že systém ověřování věku nebude vymahatelný, pokud jde o zámořské webové stránky, výsledky vyhledávání Google nebo platformy sociálních médií, a připustil, že mladí lidé by tento systém pravděpodobně obcházel. Stále se však myslelo, že systém sníží škody, a proto stojí za implementaci, i když nedokonalý. Komisař pro elektronickou bezpečnost v Austrálii poznamenává, že „ověření věku nikdy nebude jediným nebo dokonce hlavním firewallem mezi pornografií a našimi dětmi“. Radí, že rodiče jsou nejlepší firewall pro jejich děti, stejně jako vzdělávací systém a přijetí principů bezpečnosti od návrhu platformami.

V souvislosti s britským zákonem o digitální ekonomice vyvolalo několik organizací občanské společnosti poplach před vážnými riziky v oblasti soukromí souvisejícími se shromažďováním citlivých uživatelských údajů v souvislosti s přístupem k pornografii a snadností, s jakou by děti mohly potenciálně obejít systém pomocí virtuální privátní sítě. Zákon byl také kritizován za to, že se zaměřuje na komerční pornografické weby, přehlíží důkazy týkající se přístupu dětí k pornografii jinde, například prostřednictvím sociálních médií.

Ačkoli nástroje pro ověřování věku mohou dětem bránit v přístupu k pornografii z komerčních webových stránek, je nepravděpodobné, že by dětem zabránily v úplném přístupu k pornografii. Pokud je tedy cílem zabránit dětem v jakékoli formě sledovat pornografii online, není jasné, že by zabránění dětem v návštěvě komerčních pornografických webových stránek prostřednictvím ověření věku bylo úspěšnou strategií. Na začátku by mohly být nástroje pro zajištění věku vhodnější k zajištění toho, aby mladší děti neměly přístup na komerční webové stránky určené pro dospělé, a zároveň zmírňovaly širší obavy o soukromí.

Toho lze dosáhnout kontrolou, zda je dotyčné dítě ve věkovém rozmezí 14–18 let, což by mohlo účinně vyloučit malé děti. Je však možné, že by to způsobilo, že by děti vyhledávaly pornografii jinde, například na sociálních médiích, a aby ji sdílely s přáteli v aplikacích pro zasílání zpráv, než by jim to úplně bránilo v přístupu. Stále však existuje argument, že nařídít použití ověření věku nebo záruky v zákoně by mohlo přispět ke změně sociálních norem kolem dětí, které mají přístup k pornografii, a přimět společnosti vyrábějící pornografii k větší odpovědnosti za zavádění stejných omezení online, jako je norma offline v mnoha kontextech. V případě pornografie přístupné prostřednictvím sociálních médií, i když platformy používaly nástroje pro zajištění věku k přizpůsobení uživatelského zážitku věku uživatele, není jasné, zda by věkové zabezpečení chránilo dětské uživatele sociálních médií před roboty určenými k jejich nasměrování na pornografické stránky.

Nejpalčivějším odstavcem je poslední odstavec, kde se UNICEF staví záporně k věkovému omezování přístupu dětí k pornografickému materiálu.

Z hlediska práv by bylo zapotřebí extrémní péče, aby se zabránilo vyloučení dětí z informací o sexuálním a reprodukčním zdraví online: sexuální výchova, včetně zdrojů pro LGBTQ vzdělávání, může být v některých kontextech kategorizována jako pornografie. Nakonec je sporné, zda jsou nástroje pro zajištění věku vhodnou odpovědí na pornografii, která zobrazuje extrémní násilí nebo násilí na ženách, které lze prokázat jako škodlivé pro diváky všech věkových skupin.

[Centrum pro rodinu a lidská práva \(C-Fam\) ostře zprávu Unicefu kritizuje](#). Zprávu, kterou pod nátlakem prorodinných organizací a veřejnosti stáhla a o které se C-Fam vyjádřila následovně: „Poslední věc, kterou děti potřebují, je miliardová agentura OSN, která byla vytvořena na ochranu dětí a nyní jim vysvětluje, že je porno v pořádku.“ (Originál: The last thing children need is a billion-dollar UN agency, created to protect children, telling them that porn is okay.)

Autor: Zdenek Chytra

Zdroj: <https://voxpopilblog.cz>